

den Rector Silvius voor henen soude werden genomen».

Later bleek «dat gemelte professor Jens 't sedert die tijd altoos met veel ijver, applicatie en vrugt de publycque en private lessen inde literature tot oeffeningh en nuttigheijt vande jeugt tot de academische studien reets gepromoveert niet alleen hadde gehouden, maer dat 't sedert desselfs rectoraet alhier ook was geremarqueert dat de scholen merckelijck waren geaccresseert, en de lust der ouders opgewerckt om haere kinderen meer als wel voorheen aen de studien te brengen». Men overwoog verder, «dat de Rector Silvius onlangs overleden en desselfs tractement als professor vacerende» was, op welke gronden Curatoren der Latijnsche schole deze bezoldiging vroegen voor hunnen rector (1).

Het zal wel niet noodig wezen, hier bijzonderheden omtrent het leven en de vele geschriften van Jens mede te deelen, omdat ik in mijne «Geschiedenis van het Erasmiaansch Gymnasium» pag. 53, 61 v.v. in het breede over hem gehandeld heb.

Het volgende zij dus voldoende.

Hij werd in 1671 of 1672 te 's Hage geboren, waar zijn vader Med. Dr. was, studeerde te Leiden, bekleedde het conrectoraat te Dordrecht van 1694—1697 en vertrok van daar naar zijne geboortestad, om in 1700 het rectoraat en professoraat te Dordrecht op zich te nemen. Daar vormde hij een tal van zeer bekwame leerlingen; ook aan de daar bestaande Illustre school maakte hij grooten opgang door zijne lessen in de oudheid- en tijdrekenkunde. Voegt men daarbij eene voor zijne eeuw ongewone bekwaamheid in het Grieksch, eene groote liefde voor aardrijkskunde, eene van plak en roede zeer afkeerige geschiktheid om met

---

(1) R. d. V. 17 Jan. 1724. Het besluit, in dezen genomen, heb ik in de Resolutiën niet gevonden.